

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Jeg savner ingen Helt, har ej behov

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 140. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen06val-shoot-idm140125918892448/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers

Hellas laa splittet, da han steg i Land,
  en Helt for Græker, skønt de voldte Nød ham,
med Sydbo-Ild og britekold Forstand
  han greb sit Spil, de knurrede, men de lod ham.
Og Folket jubled mod „den ædle Mand“
  – til Feberen i Missolonghi brød ham.
Græd nu, Hellener, langs det vinblaa Hav,
strø Blomster, græske Piger, paa hans Grav.

Saa glatted Døden da de spændte Bryn,
  et Kain paa Trods var deres Adelsmærke;
saa brast de engleskønne Øjnes Syn,
  og Jorden tog igen den jordisk-stærke.
Var han sig *selv?* med djærve Tankers Lyn
  han var sig selv *bekendt* – trods alle Klerke;
en Mand, en Helt, plastisk med frie Arme,
helt Menneske i Lidelse og Varme.

Og Døden førte ham til *deres* Rige,
  som evige i Slægtens Tanker bo,
hvor ogsaa hans Teresa, stakke's Pige,
  da dog de hørte sammen disse to,
vil sé en Dør paa Klem og ind sig snige
  og elske ham, som før, bestandig tro,
hun, som i Viddets salte Haybris gød
sin Duft af Land, sin fine Morgenglød.

*

Det er ved Foraar i det friske Græs
  blandt grønne Banker, hvor det ikke blæser,
og alt er Sol ud til det fjerne Næs,
  Fuglene trilre – en Flok Vildgæs hvæser.
Og hun og jeg har slaaet op et Steds
  i „Don Juan“, og Haand i Haand vi læser –
den smukke Bog, hvis Lægeurter kogler,
  mens Slægten end har Marv i sine Knogler.